

Vlaams
Parlement

ingediend op **462** (2014-2015) – Nr. 1
2 september 2015 (2014-2015)

Voorstel van decreet

van Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Ingrid Pira en Björn Rzoska

houdende ondersteuning
van het lokale klimaatbeleid

TOELICHTING

Lokale besturen kunnen een belangrijke rol spelen in de strijd tegen de klimaatverandering en in de transitie naar een koolstofarme samenleving. Waar internationale multilaterale onderhandelingen slechts zeer moeizaam resultaten boeken en natiestaten volgens auteurs als Benjamin Barber¹ slecht geplaatst zijn om het voortouw te nemen in de strijd voor een beter klimaat, kunnen steden, gemeenten, provincies, streken dikwijls wel overtuigende resultaten voorleggen. Burgemeesters handelen pragmatisch, zij zoeken naar oplossingen. En zij kunnen beter inspelen op de nieuwe mondigheid van burgers. Burgers stuwen het beleid. Steden staan tegenover de uitdaging om hun steden te versterken tegen de gevolgen van de klimaatverandering. En zij nemen ook het voortouw in de strijd voor maatregelen die de effecten van de opwarming alsnog kunnen milderen of tegengaan.

Zo is er de internationale vereniging van lokale besturen, ICLEI (Local Governments for Sustainability), die wereldwijd 1200 lokale steden en regio's groepeerd. Er is de Climate Alliance, UCLG (United Cities and Local Governments), Energy Cities, de 'Europese vereniging van lokale besturen in energietransitie', de C40 cities, FEDARENE (de Europese Federatie van agentschappen en regio's voor energie en milieu) enzovoort.

In Europa ondertekenden meer dan 6300 gemeenten het Burgemeestersconvenant (the Covenant of Mayors), een initiatief dat uitging van de Europese Commissie. Bij het goedkeuren van het ambitieuze Europese energie/klimaat-pakket in 2008, wilde de Europese Commissie zo veel mogelijk lokale besturen aanzetten om minstens voor eenzelfde ambitie te gaan (een vermindering van de uitstoot van CO₂ met 20% tegen 2020). En zo mogelijk deze doelstelling plaatselijk zelfs te overtreffen. In België hebben al meer dan 200 gemeenten (dus twee op de drie gemeenten) het Burgemeestersconvenant ondertekend. Daarmee scoren we bijzonder hoog op Europees niveau. Heel wat gemeenten willen dus actief vorm geven aan een plaatselijk ambitieus energie- en klimaatbeleid. De vijf Vlaamse provincies tekenden voor een koolstofarme toekomst, zij het met verschillende ambitieniveaus. Daarbij zorgden ze elk voor vormen van ondersteuning voor de gemeenten in hun provincie. Meestal in samenwerking met streekintercommunales.

Europa wil werk maken van mitigatie (voorkomen van de klimaatverandering – vermindering van emissies), maar ook van de inmiddels onvermijdelijk geworden adaptatie (aanpassingen aan de al op gang gekomen klimaatverandering). Daarom werd parallel met het Burgemeestersconvenant ook een tweede convenant 'Mayors Adapt' gelanceerd. 115 Europese steden en gemeenten ondertekenden dit convenant reeds, waaronder zeven Vlaamse gemeenten en één Vlaamse provincie (de provincie Antwerpen). Ook de gemeenten, verenigingen van gemeenten en provincies die werk willen maken van een lokaal adaptatiebeleid, hebben recht op ondersteuning.

Van onderuit

Het succes van het Burgemeestersconvenant is van onderuit gegroeid. De hele werking van het Burgemeestersconvenant is gebaseerd op een netwerk van steden en gemeenten die zichzelf al dan niet gefaseerd doelstellingen opleggen en die ook zo veel mogelijk zelf voor de opvolging daarvan willen instaan. Het secretariaat van het Burgemeestersconvenant en samen met haar de ondersteuner (de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten – VVSG) en de territoriale coördinatoren spelen vooral een stimulerende en ondersteunende rol. Hoewel het secretariaat van het Burgemeestersconvenant soms ook scheidsrechter kan spelen en oordelen

¹ Benjamin Barber, Als burgemeesters zouden regeren, Nieuw Amsterdam, 2014.

dat bepaalde actieplannen onvoldoende zijn uitgewerkt en dat bepaalde steden of gemeenten hun ambitie niet waar maken.

Maar dat wil niet zeggen dat de lokale besturen die zich inspannen voor het halen van de doelstellingen van het Burgemeestersconvenant geen extra steun kunnen gebruiken. Uiteraard wordt het beste resultaat bereikt als acties gecoördineerd verlopen, als alle overheden, ieder op hun niveau, hun verantwoordelijkheid nemen en elkaars acties ondersteunen.

Het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE) van de Vlaamse overheid heeft de lokale besturen die kozen voor het Burgemeestersconvenant via de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) ondersteund bij de nulmeting en bij de opmaak van actieplannen voor duurzame energie. Bovendien werkte LNE ook actief mee in het Vlaams Netwerk Burgemeestersconvenant, getrokken door de VVSG, samen met steden, provincies, streekintercommunales, het Kenniscentrum Vlaamse Steden, het Vlaams Energieagentschap, de netbeheerders Eandis en Infrax, de Bond Beter Leefmilieu en VITO.

Maar deze basisondersteuning kan zeker nog uitgebreid worden. Zodat lokale besturen in de verdere uitwerking van acties op het terrein en in de monitoring van de resultaten die al dan niet in voldoende mate geboekt worden, ook actief kunnen geholpen worden. Ook rond het nog beter betrekken van het middenveld en het versterken van de participatie door burgers, kunnen stimulerende modellen uitgewerkt worden. Deze moeten eenvoudig inpasbaar, laagdrempelig en zonder administratieve lijdensweg kunnen genomen worden.

Hoe dan ook werken we in een context waarin de ruimere steun voor gemeenten via de milieuconvenanten en de samenwerkingsovereenkomsten duurzame ontwikkeling teruggevallen is op de vergoeding van enkele doelgroepwerknemers die milieugerelateerde taken uitvoeren (besluit van 28 maart 2014).

Nieuwe convenant

In oktober zal de Europese Commissie een nieuwe versie van het Burgemeestersconvenant lanceren, een convenant 2.0 zeg maar, met doelstellingen tegen 2030. Die zullen allicht in het verlengde liggen van de nieuwe doelstellingen die de Europese Commissie vastlegde tegen 2030: 40% reductie van broeikasgassen, 27% hernieuwbare energie en 27% meer energie-efficiëntie. De komst van het nieuwe convenant werd aangekondigd door de Europees Commissaris Miguel Arias Cañete op 26 maart. Bij die gelegenheid tekenden 30 steden (waaronder Brussel) al het engagement om tegen 2030 40% minder broeikasgassen uit te stoten. Bovendien kondigden die steden ook aan dat ze samen zouden gaan voor 10 miljard euro aan klimaatvriendelijke investeringen. De aankondiging gebeurde in Parijs en stond in het teken van de voorbereiding van de belangrijke klimaatop in die stad later dit jaar.

In het kader van de nieuwe klimaatengagementen die alle landen dit jaar zullen aangaan in aanloop naar de belangrijke klimaatop te Parijs in december van dit jaar, zou het een goede zaak zijn dat Vlaanderen uitdrukkelijk haar steun voor de klimaatinspanningen van zoveel Vlaamse gemeenten bevestigt, ondersteunt en uitbreidt. En meteen de tijdshorizon verruimt naar 2030 en concreet steun voorziet voor gemeenten die ook willen instappen in het nieuwe burgemeestersconvenant met doelstellingen tegen 2030.

Vlaams Klimaatfonds

Dit kan met de middelen van het Vlaams Klimaatfonds. In het decreet van 13 juli 2012 houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting

2012 werden de mogelijke inkomsten en uitgaven van het Vlaams Klimaatfonds vastgelegd. In artikel 14, §5, van dit decreet wordt gesteld dat de inkomsten van het fonds na 2012 onder meer mogen aangewend worden voor de uitvoering van intern Vlaams klimaatbeleid met het oog op het behalen van de Vlaamse broeikasgasemissiereductiedoelstellingen. Een belangrijk deel van dit intern klimaatbeleid kan gerealiseerd worden via de Vlaamse lokale besturen. Dat past ook perfect in het kader van de maatregelen die in het Vlaams Klimaatbeleidsplan, met name in het luik mitigatie, voor de korte termijn voorzien zijn.

In het Vlaams Klimaatbeleidsplan is overigens ook voorzien dat in verschillende beleidsdomeinen acties voor een beter klimaat kunnen ondernomen worden. We denken bijvoorbeeld aan het renovatiepact van energieminister Turtelboom, het Mobiliteitsplan van minister Weyts en de ecologiesteun voor bedrijven van minister Muyters. Al deze plannen zijn ook van belang voor de lokale besturen. Het is mee de bedoeling van dit voorstel van decreet om steun voor lokale acties op elk van deze terreinen die relevant zijn voor de strijd tegen de klimaatverandering, te coördineren.

Geen planlast

In het verlengde van het Planlastendecreet dat de planlasten voor lokale besturen fors wilde verminderen, springen we in dit voorstel van decreet zeer omzichtig om met nieuwe planverplichtingen. Het kan niet de bedoeling zijn dat Vlaanderen alle gemeenten de verplichting oplegt nieuwe klimaatbeleidsplannen op te maken die dan door Vlaamse ambtenaren nauwlettend moeten nageplozen worden. In de geest van het Burgemeestersconvenant kiezen we eerder voor een partnerschap van Vlaanderen en de lokale besturen. Vlaanderen ondersteunt de monitoring waartoe de convenantgemeenten zich zelf verbonden hebben. Vlaanderen kan steden en gemeenten rechtstreeks steunen, maar kan ook extra steun geven aan de 'ondersteuner' (de VVSG) en de erkende territoriale coördinatoren, die nu al op Vlaams grondgebied actief zijn: provincies, streekintercommunales, die hun gemeenten bijstaan om hun klimaatdoelstellingen te halen. De eerste vorm van steun die voorzien wordt is dus een basissteun om te voldoen aan de administratieve verplichtingen (nulmeting, analyse bijkomende gegevens enzovoort) in het kader van het Burgemeestersconvenant. De rapportering aan het secretariaat van het Burgemeestersconvenant kan tegelijk gelden als rapportering ten aanzien van de Vlaamse administratie. Op dit moment voorziet de Vlaamse overheid al steun via VITO. Het is de bedoeling van dit voorstel van decreet deze steun decretaal te verankeren en verder uit te breiden, zodat gemeenten of coördinatoren zoveel mogelijk bijgestaan worden in nul- en opvolgmetingen, bij de opmaak van plannen en de opvolging van die plannen. LNE heeft recent een TWOL-project uitgeschreven en offertevraag gelanceerd voor de ontwikkeling van een CO₂-dashboard per gemeente (TWOL: Toegepast Wetenschappelijk Onderzoek Leefmilieu). De klimaatkaart ontwikkeld door de provincie Vlaams-Brabant werd daarbij onder meer als model genomen.

Daarnaast wordt ook extra steun voorzien voor acties, projecten en investeringen in uitvoering van het convenant, dus acties, projecten en investeringen die nodig zijn om de doelstellingen van het convenant en de opgestelde actieplannen voor duurzame energie te halen. Daarbij kan het gaan om acties om burgers, verenigingen of bedrijven te betrekken bij de werking van het Burgemeestersconvenant. Of het kan gaan om projecten om ervaringen uit te wisselen, bijvoorbeeld via netwerkmomenten met andere gemeenten of andere betrokkenen zoals distributienetbeheerders. Het kan ook gaan om steun aan investeringen in energiebesparing of hernieuwbare energie.

Vanuit LNE werd het lerend netwerk FLK (Financieren Lokale Klimaatplannen) opgestart. Samen met lokale besturen wordt bekeken welke financieringsmecha-

nismen kunnen opgezet worden: ingaan op Europese oproepen (bijvoorbeeld 'Smart Cities and Communities 2015 of Energy Efficiency – Market Uptake'), participatie van burgers door de organisatie van crowdfunding en financiering vanuit privépartners (bijvoorbeeld via een systeem van derde investeerders zoals ESCO-maatschappijen, Energy Service Company).

Op lokaal vlak kunnen op korte termijn pilootprojecten uitgetest worden. Op middellange termijn kan werk gemaakt worden van een Vlaams financieringsvehikel. Op deze wijze kan de inzet van Vlaamse middelen (bijvoorbeeld uit het Klimaatfonds) versterkt worden door vormen van co-financiering (Europees, door burgers, door privé-partners). Deze co-financiering kan best als voorwaarde gesteld worden om de efficiëntie van de inbreng vanuit Vlaamse middelen maximaal te verzekeren.

Als een deel Vlaamse steun wordt opgenomen, is daarover wel een extra rapportering nodig ten aanzien van de Vlaamse administratie. Maar daarbij wordt gekozen voor een 'beperkte rapporteringsplicht' (de term die ook de Vlaamse Regering hanteert in haar omzendbrief rond de sectorale regelgeving voor 9 beleidsdomeinen²). En te allen tijde is het de bedoeling dat deze rapportering zoveel mogelijk samenspoort met de terugkoppelingsverplichtingen naar het secretariaat van het Burgemeestersconvenant. Provincies en streekintercommunales kunnen daarbij ook de nodige assistentie verlenen.

CO₂-neutraliteit

In Vlaanderen worden verschillende definities gebruikt van 'CO₂-' en van 'klimaat-neutraliteit'. Lokale besturen die het Burgemeestersconvenant ondertekenen kiezen in feite niet voor CO₂- of klimaatneutraliteit. Ze onderschrijven de ambities van het Europese energie-/klimaatpakket van 2008. Maar ze engageren zich concreet enkel voor de doelstelling van 20% CO₂-reductie tegen 2020.

Daarbij gaat het niet enkel over de uitstoot van de eigen gemeentelijke gebouwen of installaties. Maar het gaat ook niet over alle uitstoot op het grondgebied. In het Burgemeestersconvenant is met name bepaald over welke "meldingsplichtige activiteiten" het gaat³:

- gemeentegebouwen;
- tertiaire sector;
- residentiële gebouwen (dus alle woningen);
- gemeentelijke openbare verlichting;
- (een groot deel van) de energieproductie (inclusief productie van warmte of koude);
- (een groot deel van het) transport: gemeentelijke vloot, openbaar vervoer (weg, spoor), privé- en commercieel transport (weg).

VITO brengt in haar tool bovendien een reeks emissiebronnen in kaart die volgens het Burgemeestersconvenant niet verplicht gerapporteerd moeten worden, maar wel bijzonder relevant zijn als men een totaalbeeld wil krijgen op het lokale klimaat- en energiebeleid:

- landbouw: energie- en niet-energiegerelateerde emissies (CO₂, maar dus ook methaan van vertering van vee en N₂O van mestopslag en bodem);
- industrie: energiegerelateerde CO₂-emissies van niet-ETS bedrijven (dus NIET de grote bedrijven die onder de Europese emissiehandel vallen, ETS: emissions trading scheme);

² Met name voor stedelijk beleid (stedenfonds), gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking, lokale sociale economie, integratiebeleid, cultuurbeleid, jeugdbeleid, sportbeleid, beleid met betrekking tot cultureel erfgoed en flankerend onderwijsbeleid.

³ Cf. de tool ontwikkeld door VITO, op basis van het SEAP Guidebook bij het Burgemeestersconvenant.

- energieproductie: energiegerelateerde emissies van productie-eenheden voor elektriciteit kleiner dan 20 MW.

Veel lokale besturen willen nu al verder gaan. Op korte termijn. Of zeker voor de lange termijn. Zo vinden lokale besturen het belangrijk om de richting aan te geven en in die zin nu al te verklaren dat ze ernaar streven in bijvoorbeeld 2050 geheel CO₂-neutraal te zijn, dus geen CO₂ (of broeikasgassen) meer uit te stoten. Wat concreet betekent dat men niet meer CO₂ uitstoot dan kan worden opgeslagen. Deze ambitie is bijzonder lovenswaardig en ook nodig om de urgentie aan te tonen van acties op korte termijn. Maar het is dan wel zinvol dat men in deze een zekere terminologische hygiëne hanteert en het begrip CO₂- of klimaatneutraliteit reserveert voor de meest ambitieuze doelstelling die gemeenten zich zelf kunnen stellen binnen hun handelingsmogelijkheden. We kwamen dan uit op volgende bepaling: "CO₂-neutraal is de toestand waarbij de uitstoot van CO₂ en andere broeikasgassen tot nul herleid wordt voor een bepaald grondgebied, ten minste voor de meldingsplichtige activiteiten vastgelegd in het Burgemeestersconvenant, en dat door inspanningen op het eigen grondgebied, dus zonder vormen van compensatie door emissiereducties op andere plaatsen."

Steun nodig voor alle ambitieniveaus

In het kader van dit voorstel van decreet is het belangrijk dat Vlaanderen alle gemeenten steunt om de doelstellingen te halen die kaderen in het ambitieniveau dat ze voor zich zelf kozen.

Dat kan het ambitieniveau zijn van het eerste Burgemeestersconvenant (20% CO₂-reductie tegen 2020) – voor veel gemeenten is dit reeds een zware opgave en is steun van hogere overheden (verenigingen van gemeenten, provincies, het gewest) meer dan gewenst om die doelstellingen te kunnen halen.

Het kan ook gaan om een tweede stap, een nieuw burgemeestersconvenant met doelstellingen tegen 2030. Maar het is logisch dat om die tweede stap te zetten, eerst de eerste stap (het convenant met de doelstellingen tegen 2020) op het goede spoor moet zitten. Gemeenten die de ambitie hebben om ook tegen 2030 al duidelijke engagementen aan te gaan, verdienen daarbij alle steun.

Ten slotte zijn er de langetermijnengagementen, bijvoorbeeld CO₂-neutraliteit tegen 2050. Steden of gemeenten die dit ernstig nemen en ook concreet willen invullen, gaan voor een erg hoog ambitieniveau en kunnen daarbij extra ondersteuning gebruiken.

Hermes SANCTORUM-VANDEVOORDE
Ingrid PIRA
Björn RZOSKA

Bijlage: Ambitieniveaus van enkele steden in Vlaanderen en Nederland⁴

stad	Reductie % tegen 2020	referentiejaar	Uitstoot in referentiejaar	Klimaatneutraal in ...
Amsterdam	40 (tegen 2025)	1990	4,2 miljoen ton	onbepaald
Antwerpen	20	2005	3,78 miljoen ton	2050
Brugge	20	2011	526.539 ton	2050
Brussel	20	1990	onbekend	onbepaald
Gent	20	2007	1,59 miljoen ton	2050
Hasselt	21	2008	522.950 ton	onbepaald
Leuven	22	2010	808.282 ton	2030
Rotterdam	50 (tegen 2025)	1990	23,7 miljoen ton (= incl. alle zware industrie en energie)	Onbepaald

Ambitieniveau van de provincies:

Provincie Vlaams-Brabant	20	2011	6.249.167 ton	2040 is haalbaar volgens klimaatstudie, klimaatactieplan volgt eind 2015
Provincie Limburg	30	2011	3.266.400 ton	2050 (nieuw bijgesteld scenario) ⁵
Provincie Oost-Vlaanderen	?	2011	7,6 miljoen ton	Tegen 2050 ⁶
Provincie West-Vlaanderen	?	?	?	?
Leiedal	30	1990		Tegen 2050 ⁷
Provincie Antwerpen	Klimaatneutraal (enkel provincie als organisatie) + 20 % gemeenten ⁸	2006	?	?

⁴ Dieter De Cleene, Stad redt klimaat, Eos, maart 2015.

⁵ http://documenten.limburg.be/bestandenlimburgbe/klimaatmilieu/20140924_klimaatneutraal_inspiratieboekje_lr.pdf.

⁶ <http://www.oost-vlaanderen.be/docs/nl/b2/13252klimaatbestlandsch.pdf>.

⁷ <http://www.leiedal.be/regionaleenergiestrategie>.

⁸ http://www.provincieantwerpen.be/content/dam/provant/dlm/dmn/duurzame-provincie/energie/KLIMAATPLAN_basisdocument_NieuweStijl.pdf.

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° actieplan voor duurzame energie of klimaatactieplan: het plan waarmee de ondertekenaar van het Burgemeestersconvenant aangeeft hoe de doelstellingen van het convenant in de praktijk zullen gerealiseerd worden;
- 2° basisinventaris: de Inventarisatie Uitgangswaarden Emissies, zoals gedefinieerd in het Burgemeestersconvenant, met name een kwantificering van de hoeveelheid CO₂ die als gevolg van voornamelijk energieverbruik op het grondgebied van de ondertekenaar van het convenant tijdens een basisjaar wordt uitgestoten;
- 3° Burgemeestersconvenant: de overeenkomst gelanceerd door de Europese Commissie in opvolging van het klimaat- en energiepakket 2008 enerzijds en de nieuwe kaderregeling met klimaat- en energiedoelstellingen voor 2030 anderzijds, die lokale besturen zoals gemeenten, verenigingen van gemeenten, vrijwillig kunnen afsluiten, in samenwerking met provincies, om de Europese doelstellingen op vlak van energie en klimaat op hun grondgebied te realiseren;
- 4° CO₂-neutraal: toestand waarbij de uitstoot van CO₂ en andere broeikasgassen tot nul herleid wordt voor een bepaald grondgebied, ten minste voor de meldingsplichtige activiteiten vastgelegd in het Burgemeestersconvenant, en dat door inspanningen op het eigen grondgebied, dus zonder vormen van compensatie door emissiereducties op andere plaatsen;
- 5° Convenant Mayors Adapt: de overeenkomst gelanceerd door de Europese Commissie parallel aan het Burgemeestersconvenant om uitvoering te helpen geven op lokaal niveau aan de Europese Adaptatiestrategie;
- 6° coördinator: conform de Europese definities binnen het Burgemeestersconvenant, de vereniging van gemeenten of de provincie door het Europese Burgemeestersconvenantsecretariaat erkend als ondersteuner of territoriaal coördinator, en die strategische aansturing, financiële en technische ondersteuning biedt aan gemeenten die het Burgemeestersconvenant ondertekenen ofwel rond het convenant beleidsaanbevelingen formuleert en communicatie- en netwerkactiviteiten ontplooit;
- 7° meldingsplichtige activiteiten: de verbintenissen inzake het terugdringen van CO₂-emissies in het Burgemeestersconvenant slaan met name op gemeentegebouwen, de tertiaire sector, residentiële gebouwen (dus alle woningen), gemeentelijke openbare verlichting, energieproductie (inclusief productie van warmte of koude) en transport, zijnde gemeentelijke vloot, openbaar transport (weg, spoor), privé- en commercieel transport (weg).

Art. 3. Om de ontwikkeling en uitvoering van het lokale klimaatbeleid te bevorderen voorziet de Vlaamse Regering een basissteun voor de gemeenten die het Burgemeestersconvenant of het Convenant Mayors Adapt tekenden en voor de verenigingen van gemeenten of provincies die optreden als coördinatoren, om zelf te voldoen aan de administratieve voorwaarden voorzien in het kader van die convenant, of om gemeenten bij te staan om aan die voorwaarden te voldoen,

- 1° bij de opmaak van de basisinventaris zoals gedefinieerd onder het Burgemeestersconvenant via een nulmeting voor elke gemeente, vereniging van gemeenten of provincie;
- 2° bij de opmaak van een actieplan voor duurzame energie zoals gedefinieerd onder het Burgemeestersconvenant;
- 3° bij de evaluatie van de resultaten van de acties die de gemeenten, verenigingen van gemeenten en provincies ondernemen in uitvoering van het Burgemeestersconvenant via opvolgmetingen;
- 4° bij de monitoring van het resultaat van de klimaatacties;
- 5° bij de voortgangsrapportering aan het secretariaat van het Burgemeestersconvenant;
- 6° bij de opmaak van een lokaal klimaatadaptatieplan en de opvolging ervan, zoals voorzien in het Convenant Mayors Adapt.

Art. 4. Om de ontwikkeling en uitvoering van het lokale klimaatbeleid te bevorderen, kan de Vlaamse Regering naast de basissteun omschreven in artikel 3, binnen de perken van de begrotingskredieten, ook bijkomend steun voorzien voor gemeenten en voor provincies en verenigingen van gemeenten die optreden als coördinatoren, voor acties, projecten en investeringen die opgezet worden om de doelstellingen van het burgemeestersconvenant op het grondgebied van de gemeenten of de coördinatoren te realiseren, met name:

- 1° voor het tot stand brengen van klimaatvriendelijke acties, projecten en investeringen op het vlak van meldingsplichtige activiteiten zoals bedoeld in het Burgemeestersconvenant;
- 2° voor de organisatie van informatie- en participatieprocessen om burgers en verenigingen nauwer bij de doelstellingen van het Burgemeestersconvenant te betrekken;
- 3° voor het opzetten van samenwerkingsverbanden om extra financiering aan te trekken voor klimaatvriendelijke acties, projecten en investeringen op het vlak van meldingsplichtige activiteiten zoals bedoeld in het Burgemeestersconvenant;
- 4° voor het opzetten van acties, projecten en investeringen in uitvoering van een lokaal klimaatadaptatieplan zoals voorzien in het Convenant Mayors Adapt;
- 5° voor het communicatiebeleid rond het lokale klimaatbeleid.

Art. 5. Dit decreet treedt in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum en uiterlijk op 1 januari 2016.

Hermes SANCTORUM-VANDEVOORDE
Ingrid PIRA
Björn RZOSKA